

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 27. szám

2015. december 7.

A mi kupánk

A szemfüles Mikulás ismét összehívta a Területi Képviselő sportszerető tagjait december ötödikére, hogy „Sportnap” fedőnév alatt újra megküzdjenek a kitűzött díjakért: A legjobbak a közönség elismerése mellett oklevelet, a legeslegjobb focicsapat pedig a Mikulás-kupát nyerhette meg. De a teremfoci mellett volt lehetőség sakkban és ultiban is megmutatni, ki a legény a záhonyiak csapatában. Vagy leány, bár ők most kissé visszafogták magukat – kivéve a játékvezetőt – de majd legközelebb behúznak.

Elsőként Juhász Tiborné képviselő vezető köszöntötte a csapatokat és a közönséget, majd Meleg János, a Vasutasok Szakszervezetének elnöke jókedvű és balesetmentes viadalt kívánva megnyitotta a mi kupánk napját. Balogh Sándor, mint a játékok lebonyolítója ismertette a játékszabályokat, és bemutatta Demeter Enikőt, mint a teremfoci mérkőzések játékvezetőjét, akiről később kiderült, jó érzékkel és igen határozottan bíraskodott. De szólt hozzánk a Mikulás is, csak hogy érezzük a törődést, no meg, hogy kíváncsian várjuk, mi rejtezik a puttonyában.

A derbi a Cargobull és az Eperjeske Forgalmi Csomópont meccsel indult, amit a „bikák” négy-nullra megnyertek. Tegyük még hozzá, hogy a bajnokság első gólját Lipták Sándor varrta be. Rajtuk

kívül még három csapat, az RCH Eperjeske Kereskedők, a GRF (Port), és a Vasútrók igyekeztek gólokat rúgni, ki több, ki kevesebb sikerrel. Mindenki mindenkivel küzdött kétszer tíz perces játékidőben, sőt, rajtuk kívül még a régióban működő vasútvállalatok vezetői és a tisztségviselőink is összecsaptak. Utóbbi meccs – melynek kezdőrúgását Meleg János elnök nyerte meg – a Vezetők négy-kettes győzelmével zárult, jelezvén, van még hová fejlődni az érdekvédőknek. Bízunk benne, hogy a való életben összekapják magukat, különben még rendkívüli választásokat kell kiírni.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

De a Mikulás sem tétlenkedett, a cargos hölgyek és a gyerekek körében egyaránt igen népszerű volt. Mindeközben zajlottak a sakk- és ultipartik, többen is próbálták kisakkozni például szakszervezetünk elnökét – mi tagadás, nekik is van még tanulni valójuk. Érdekes volt a hetes rúgó bajnokság is, melyen a focizó, vagy épp drukkoló anyukák, apukák gyermekei vettek részt, nagy-nagy lelkesedéssel, mutatva a példát hobbi focistáknak és az érdekvédőknek egyaránt. Természetesen, mint általában, most is a találkozó vége volt a legérdekesebb, mármint az eredményhirdetés. Puszik tömkelege következik, tehát kérjük gyengébb idegzetű olvasóinkat, halkítsák le készüléküket.

Az eredmények köz-
hírré tétele előtt
Meleg János köszön-
te meg a játékvezető,
közreműködését,
mert mi tagadás,
helytállása jót tett a
fiúknak. Majd Juhász-
né egy-egy kis
Mikulással díjazta a
Vezetők csapatát,
melyet Gáncsos Ist-
ván és Gubik László
vehettek át. Ezek

után a díjátadás következett, elsőként a fiatalok legjobb hetes-rúgóí: A harmadik Bázsza Levente, a második Borbély Ádám, a legsikeresebb pedig Szalai Kristóf lett. Az ulti verseny nyertesei következtek, úgy, mint Dajka Sándor, Kátai József, és a győztes Zubály Bertalan – talán nem csoda, hogy hangos „bunda” felkiáltások közepette kapta egyébként megérdemelt díját, na és a puszikat.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Következtek a teremfoci bajnokság díjai, melyen a harmadik helyezett a Fényeslitke Déli játékosaival erősített Eperjeske Forgalmi Csomópont, második a Vasútörök csapata, első pedig a Cargobull játékosai lettek. Utóbbiak jóféle sört is átvehettek Meleg Jánostól, és ezek után nem meglepő, ha Zubály Bert mellett őt is bundával illette a közönség, mert kiderült, hogy megnyerte a sakk-partikat, kisakkozva például Juhászné Erzsőt. No, a következményekről még semmit nem hallani, de a jövőben nagyon figyelünk majd.

Mint képünkben is sejthető, beigazolódni látszik, ami a Vezetők-Tisztségviselők összecsapáson már érezhető volt: komoly együttműködés kezd kirajzolódni a Port és az RCH között. Ehhez kapcsolódóan fontos közölnünk azt az öltözőkből kiszivárgott hírt is, miszerint az összefogásnak szintén részese a Pályavasút és a Start. Nem hangzik rosszul, reméljük, mindez tisztségviselőinket is határozottabb cselekvésre készíti a jövőben, addig is figyeljük a Mikulást, hátha van még nekünk valami a puttonyában.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Záhonyi pofonok

Amikor 1873-ban Záhonyig ért a vasúti közlekedés, a pár száz lakosú település népe még „csudát látni” ment a vasútállomásra. Majd 1946-ban megépült az első széles nyomtávolságú összekötő vágány. Ez a csoda már nem három napig tartott, elkezdődött Záhony felívelése, és évtizedekig úgy tűnt, sosem lesz vége. Sorra épültek a rendező- és átrakó-pályaudvarok, műszaki érdekességek, mint például a csúszdák, vagy a Tengelyátszerelő. De fejlődésnek indult Záhony is, lett óvoda, szakközépiskola, no meg Művelődési Ház. Végül 1980-ban megalakult a Záhonyi Üzemigazgatóság, és az évtized végére igazi vasutas várossá lett.

Aztán fordult a világ, eljött a pofonok ideje. A rendszerváltozás után a határ menti áruforgalom jelentősen visszaesett, Záhonyba egyre kevesebb pénz jutott, az Üzemigazgatóság is rég megszűnt, és mára vasutas legyen a talpán, aki pontosan tudja, mi a vasút, és mi nem. Szóval sorjázta a pofonok, hol kisebbet, hogy nagyobbban csattanva, és azt is el kellett fogadni, hogy az idei Vasutasnapot már nem a Kelet Kapujában tartották – senki meg nem mondaná, hogy miért. Végül elérkezett az ideje annak, hogy a következő pofont már maguk a záhonyi vasutasok adták: Záhony Város Önkormányzata megszavazta, hogy nem kell a VOKE, lánykori nevén a Vasutas Művelődési Ház a városnak – ennek okáról sem dicsekszik senki. Ez a pofon azért csattant nagyobb, mint az előzőek, mert a testület tagjai nem csak záhonyiak, de vasutas kötődésűek is.

És úgy tűnik, csak a nagyapák bölcsek. Egyikük feltartott újjal ezt mondta valamikor régen: Vigyázz, mert a pofon olyan, mint a csók, az első után még sok jöhet, míg rájössz, miért kaptad! Nem tudhatjuk a valóságot, de tény, megérkezett a következő pofon, és nem más adta, mint maga a VOKE (Vasutas Országos Közművelődési és Szabadidő Egyesület): Nemes egyszerűséggel úgy döntöttek, kivonulnak Záhonyból, még arra sem voltak kíváncsiak, volna másik hely számukra a városban. Hogy miért, egyelőre szintén talány, de sokak szerint a záhonyi vasutasok kultúrájának ügye eltöprel saját ügyeik mellett. A záhonyi vasutasok örüljenek, hogy még nem csak „csudát látni” mehetnek a vasútállomásra.

Juhász Tiborné
Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

NOSZTALGIAHULLÁM

Fiatal és idős férfiak beszélgetnek a régi időről egy kocsmában. Mondják az öregek: Amikor mi fiatalok voltunk, elmentünk Párizsba, egy csodálatos étterembe. Ettünk mindenféle földi jót, kaviárt, lazacot, osztrigát, minden nagyon finom volt. Mikor jött a pincér, megvertük, és fizetés nélkül távoztunk. Fiatalok és erősek voltunk. Utána átmentünk a kaszinóba, minden pénzünket elvesztettük, de a krupiékat jól megvertük. Bizony, ilyenek voltunk fiatalon. De utána elmentünk egy bordélyba is, ahol minden nő a mienk lett. Jöttek a stricik, de azokat is szétvertük és leléptünk. Hát ilyen jó volt, amikor fiatalok voltunk. A fiatalok csak néznek, ámulnak, de elhatározzák, elmennek ők is Párizsba, és jót szórakoznak. Két hét múlva újra találkoznak az idősebb és fiatalabb férfiak a kocsmában. A fiatalok mind kék-zöld foltos, tele kötésekkal, tapasztokkal. Kérdik az öregek, hogy mi történt. A fiatalok elkezdenek mesélni: Elmentünk mi is Párizsba, betértünk egy étterembe ahol kértünk mi osztrigát, kaviárt, lazacot. Kihozták, mi mindent megettünk, mert nagyon finom volt, és jött a pincér a számlával, amit nem tudtunk kifizetni. Nekiálltunk verekedni a személyzettel, de jól elagyabugyáltak bennünket, még a nadrágunkat is letépték. Be akartunk menni a kaszinóba, de nadrág nélkül oda sem lehetett. Nekiálltunk ott is verekedni, de ott is levertek minket. Ezután nagy nehezen elkászálódunk a bordélyba. Ott látták rajtunk, hogy ruha nélkül vagyunk, össze-vissza vagyunk verve, és pénzünk sem lehet, ezért jöttek a verőembereikkel, és még jobban összetörtek minket. Hát így jártunk mi Párizsban... Néznek az idősebb férfiak egymásra, kis idő múlva az egyikük megkérdezi: És mivel mentetek Párizsba? Hogyhogy mivel, hát a Neckermannal! Ja, mi az SS-szel...

SZAKADÉK

Űl a nyuszi a szakadék szélén, néz maga elé, és egyre csak hajtogatja: Boci, boci, boci. Arra jön a medve és kérdi: Mit hajtogatsz te itt, nyuszi? Boci, boci. Hol? – néz lefelé a medve is. Boci. De hol? – kérdi a medve, és újra kihajol és lezuhan a szakadékba. A nyuszi felsóhajt, és most már azt hajtogatja: Maci, maci, maci...

Balogh Attila